

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 45. Monachorum Adrumetensium Disputatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

§. XLV.

Sæculum V.
A. C. 426.*Monachorum Adrumetensium Disputatio.*

In quodam Monasterio Adrumeti, urbe ^{Sup. XXIII} maritima Africæ, Monachus, nomine ^{S. 57.} Florus, Uzala oriundus, habitabat, is cum Monacho, cui nomen Felix, in Patriam profectus, Uzalæ invenit S. Augustini Epistolam ad Sextum, quam descriptis, eamque, Carthaginem deinde commigrans, socio suo Felici reliquit. Felix, Epistolam in Monasterium Adrumetense allatum, Confratribus suis prælegere coepit; eorum quinque vel sex sensum S. Augustini non capientes, contentiones excitarunt, disputabantque adversus doctiores se, dicentes liberum Arbitrium destrui. Ubi Florus Carthagine rediit, lites restauratae; eum quippe dissensionis Auctorem incusabant, quæ vero sanæ Doctrinæ defendendæ apta ingerebat, non intelligebant. Florus officii sui esse judicavit, ut pugnam domesticam Valentino Abbati, nam eam hucusque ignoraverat, indicaret, eique ostendit librum, in quo Abbas facile stilum, & Doctrinam S. Augustini cognovit, magnoque solatio, & voluptate perlegit. Ut motus inter Monachos exortos sedaret, quosdam ad Evodium Episcopum Uzalensem mittere statuit, qui ad Valentinum, & Monachos

Sæculum V. nachos ejus rescripsit, pacem suadens.
A. C 426.

Sed accensos animos mitigare non potuit; nam ipsum S. Augustinum adire postulabant. Aliud Abbatii videbatur; sed sanare pertinaciam conatus est, dum eis librum prælegi, & a Presbytero quodam Sabino clarissime explicari jussit. Frustra omnia. Ergo, ne magis animos exacerbaret, ire permisit, pecunias etiam, itinerantibus necessarias, dedit, nullas vero ad S. Augustinum litteras, ne ipse quoque de ejus Doctrina dubitare videri posset. Qui itineri se dederunt, duo juvenes erant, Cresconius, & Felix. His profectis, reliquis in Monasterio tranquillitas rediit.

Aug. ep. 214. al. 46. Hipponem adventantes, S. Augustinus, quamvis Abbatis sui litteras non haberent, suscepit, quod tantam in juvenibus simplicitatem deprehenderet, ut fraudem suspicari non posset. Statum quæstionis Viro sancto exposuerunt, & Florum, tanquam turbarum in suo Monasterio Auctorem, accusarunt. S. Augustinus dubitantes docuit, Epistolam suam ad Sixtum explicavit, omnia etiam Acta, quæ Pelagianos respiciebant, tradere voluit, sed moram, donec describerentur, non sunt passi, quod ante Pascha ad Monasterium redire vellent, sicut cum fratribus suis in perfecta concordia, missis omnibus disputationibus, cele-

celebraturi. Annus 427. fuisse credi- Sæculum V.
tur, quo Pascha in diem tertiam Aprilis A. C. 426.
incidebat. Igitur S. Augustinus Episto-
lam eis tradidit ferendam ad Abbatem
Valentinum, & totam Communitatem,
ubi difficillimam de Voluntate, & Gra-
tia quæstionem explicabat, & Abbatem
rogabat, ut ad se Florum mitteret, con-
jiciens, quod verum erat, cœteros ei-
dem irasci, quia sensum ejus non intel-
ligerent.

§. XLVI.

*Liber S. Augustini de Gratia, &
Libero Arbitrio.*

Nihilominus S. Augustinus, scripta hac Aug. ep. 215.
Epistola, Monachos Adrumetenses al. 47. Sup.
ultra Festa Paschalia retinuit, quod fa- L. XXIII.
ctum creditur occasione alterius Felicis,
qui serius venit, eumque, ut verosimile
est, de statu dubitationis plenius edocuit.
Per longam hanc moram S. Augustinus
ipsis prælegit præter Epistolam suam ad
Sixtum, Epistolas Concilii Carthaginensis,
Concilii Milevitani, & quinque Epis-
coporum ad Innocentium Papam cum
suis responsi, Epistolam Concilii Africa-
ni ad Zosimum Papam, cum ejus Episto-
la, ad omnes mundi Episcopos directa,
Canones Concilii totius Africæ adver-
sus Pelagianos. Prælegit quoque librum
S. Cypriani de Oratione Dominica, in
quo